

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

III. évfolyam, 40. szám

2013. március 10.

Matek, vagy valami más?

Az elmúlt héten a VASZ rendkívüli Küldöttgyűlésén vettem részt, ahol többek között szóba került az idei bérfelajánlás ügye is. Tagjaink elégedetlensége a témát illetően kézzel tapintható volt, döntenünk kellett és döntöttünk is, hogy a bértárgyalások megkezdése, a bérfelajánlás kikényszerítése érdekében demonstrációt szervezünk.

A VASZ már tavaly év végén megfogalmazta négy százalékos bérkövetelését, a munkáltató azonban tulajdonosi hozzájárulás nélkül nem tudott megállapodni. Jogosan gondoltuk, hogy a több évi vasutas reálkeresetek folyamatos csökkenését meg kell állítani, ki kell kényszerítenünk a tulajdonosi engedélyt. Persze, amikor különböző sajtóorgánumból arról

értesülünk, hogy mennyi is a vasutas átlagkeresete, eléggé kikerekedik a szemünk, s azon gondolkozunk, hogy a mi fizetésünkből hogyan kapták meg a statisztikusok ezt a számot. De a matek és a statisztika már csak ilyen, hiszen az azóta már megállapodásba foglalt idei bérfelajánlás átlaga a munkáltató számítása szerint 4,1 százalékra rúg.

Hogy is van ez, ha megnézzük a bérmegállapodásban foglaltakat? Mert ugye kapunk ebben a hónapban bruttó 36.000 forintot, egyszeri kifizetesként, július elsejétől pedig 2,4 százalékkal nő az alapbérünk. E mellett a munkáltató szintén július elsejétől további egy százalékos tagdíj kiegészítést utal az önkéntes nyugdíjpénztári számlánkra. Hol van itt akkor átlagosan a 4,1 %?

Nézzük, hogy számol a munkáltató. A 2013. évi bérfelajánlás áthúzó hatása 1,2 százalékos tesz ki, ehhez jön még a 2,4 % fele, tehát további 1,2 %. A bruttó 36.000.-Ft-os egyszeri kifizetés átlagban szintén 1,2%-ot ér. Ez eddig 3,6 %, amihez hozzávesszük még az önkéntes nyugdíjpénztárak tagdíj kiegészítésének 0,5 %-os átlagát. Ez egyszerű matek. Vagy mégse? Az átlagos vasutast nem ez az átlag érdekli, csak az, amivel többet lát és számol saját zsebében. Az pedig valljuk be, hogy jelen esetben nem olyan sok, de a nullához képest mégis több.

Talán feszíthettük volna még a húrt, talán az aláírás helyett demonstrálnunk kellett volna, és talán azok is eljöttek volna velünk a minisztérium elé, akik most halkán vagy hangosan, de élesen kritizálják a kedden aláírt 2014. évi bérmegállapodást.

Vajon eljöttek volna?

Juhász Tiborné

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Választás 2014

Ebben az évben a parlamenti és európai uniós képviselők, valamint az őszi önkormányzati választás mellett üzemi megbízottak, üzemi tanácsok valamint munkavédelmi képviselők választására is sor kerül. Tehát nyugodtan kijelenthetjük, hogy 2014. a választások éve lesz.

A MÁV Vállalatcsoportnál szervezeti átalakítások, összeszervezések valamint új vállalatok megalakítása, míg az RCH-nál a mandátumok lejáratára miatt kell a választásokat megtartani. A Munka Törvénykönyve valamint a munkavédelmi törvény adja a lehetőséget a munkavállalók részvételi képviseletére, a munkáltató és a munkavállalók együttműködésére, valamint a munkáltató döntéseiben való részvételre. A korábbi üzemi tanácsi választások a szakszervezetek reprezentativitásának fokmérője is volt, amit a 2012. évi I. törvény (MT) már

nem tartalmaz, viszont új elemként a választások eredménye dönti majd el az Ágazati Párbeszéd Bizottságában (ÁPB) való részvételi arányokat. A választások eredményétől függ, hogy mely szakszervezeti tömörülések ülhetnek tárgyalóasztalhoz.

A helyi választásokat követően sor kerülhet majd a magasabb központi testületek megválasztására is. Nekünk, mint munkavállalóknak érdekünk, hogy a törvény adta keretek között éljünk a szavazás lehetőségével, és az arra alkalmas képviselőket válasszuk meg, hogy azok képviseljék majd bennünket.

Zubály Bertalan

Ég veled most, ég veled...

Ezt a számot Tóth Zoltán, a Republik gitárosa írta pár éve. Koncertjeiken a lányaimmal sokszor együtt énekeltük, de nem gondoltuk, hogy milyen hamar aktuális lesz.

Tavaly, március 11.-én a nagyobbik lányom hívott telefonon, és elcsukló hangon csak annyit mondott: Apa, Cipő meghalt. Nem tudtam neki mit mondani, csak visszakérdezni: biztos? Igen, nézd meg a neten, és letette a telefont. Rákerestem, és szinte minden portál vezető helyen hozta a hírt.

Azt hiszem, nemcsak én éreztem azt a megdöbbenést és ürességet akkor, hanem kicsiny országunkban még jó sokan. Engem azon túl, hogy még a Cipőfűző időkből ismertem, és egy korosztályból valók vagyunk, számos személyes élmény is fűzött hozzá. Ott voltam az első igazán jelentős Republik koncerten, a nagyobbik lányom még pár szót tudott csak mondani, de a "szállj el kismadár"-t kívülről fújta. Mikor már mindkét lányom elérte azt a kort, hogy nem kellett nyolckor ágyban lenniük, sokszor-sokszor bepróbálkoztak, hogy mikor tudunk menni Republik koncertre. Volt, hogy 60, de előfordult, hogy 100 km-re is elmentünk meghallgatni őt. Falunapon, rekkenő hőségben, vagy szakadó esőben a Műjégpályán. Énekeltünk vele együtt, amikor mindenki minket nézett, mert nem ismerték azt számot. A Republik Aranyalbum ma is az autónk tartozéka. A Cipőfűző harminc éves koncert után a lányaim szinte irigykedtek, hogy a mi időnkben is voltak ilyen "buli" koncertek.

Talán már túl sok is az emlékekből. Nem a mi emlékeink a fontosak, hanem amit ő alkotott. Költészetét csak József Attilával, Ady Endrével vagy Bródy Jánossal lehet egy lapon említeni szerintem (ezen jó sok irodalmár elvitatkozna, talán jó sok ideig, jó pénzért, de én így érzem).

A legfontosabb, hogy közülünk indult, soha nem tagadta meg sem önmagát, sem a múltját, és azért halt meg, mert nem akart, nem tudott volna más szívvel élni. Hogy az egyszeri ember szavával éljek: A mi kutyánk kölyke volt.

Tanulásgként lehetne sok okosságot írni, hogy példát vehetnének róla a politikusok és üzletemberek, hogy aki nem értette, mit is akart a dalaival elmondani, az magára vessen, de ez a mai világban oly felesleges.

EMBER volt, aki kiállt a hite és nemzete mellett, és nem kért semmi mást, csak hogy hallgassák meg.

Bódi László (Cipő) 1965.05.03.-2013.03.11.

" ne sírj úgyis mindegy, a lovacska elszaladt...."

Márta István

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Csalfa, szeszélyes kikelet

A hölgy szeszélyes, ám izgalmas belépővel érkezett: Tudtukra adta, ő mondja meg, mikor, mit és hogyan tehetünk – vele. Egyszerű volt, semmit. Sőt, nem tudhatjuk azt sem, mit jelent, amikor szemei huncut csillogásával néz ránk, és mit, amikor kegyetlenné válik az arca. Csak sodródhatunk ide-oda billegő lelkének árával, de inkább a vadul csapkodó ár mellett. Jobb pillanataiban elmondja, miért jobb más, mint mi, de nyomban kiderül az is, mindig csak más jó. Most épp a Téltől jön, menekül a csodálatos ridegségtől, de korántsem bennünket keres, a Nyár bűvöli el igazán. Annyira, hogy talán még a Telet is képes volna érte újra elviselni.

Küzdésből érkezett, és küzdelmek felé tart. Ő választotta, vagy a sorsától kapta „ajándék” gyánánt, nem tudni, de képtelen szabadulni az úttól. Vagy nem is akar. Ismét, és ismét kibontja ajándékát, pedig tudja, mi van benne: Küzdelemmel és ridegséggel tele álmok. De bízunk, hiszen a Nyár úgyis megérkezik egyszer, és akkor meleg lesz ismét, és napsütés. Mi pedig követjük, a nyomában járunk, hátha jut egy kicsiny jó is mellé. És valóban, gyakran élvezhetjük vele a forróság előszeleit, kár, hogy mire felmelegednénk, ismét rideggé válik. Újabb szelet hoz, újabb fagyokat.

Homályba vész, mikor kezdődött, ő sem tudja, mikor lesz vége. Mégis, örülünk, hogy legalább már itt van, mint remény a reménytelen jégvirágok után. Igaz, messze még a szerelem, alig érezzük az illatát, ám, ha figyelünk, néha látszik csalfa szemében a tűz. Még nem láthatjuk a kikelet nyílását, de már tudjuk, hol keressük, és csendesen hisszük, hogy egyszer mi is megtaláljuk. Őt meg szépen útjára engedjük majd, menjen, ha menni akar. Előbb-utóbb nekünk is kell, hogy legyen majális, kell, hogy legyen Nyár.

Vele, a Tavasszal, vagy nélküle.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

„ÉPÍTSÜK FEL ÚJRA ZÁHONYT!”

DOLGOZÓI FÓRUM A TÉRSÉG JÖVŐJÉÉRT

A VASUTASOK SZAKSZERVEZETE ZÁHONYI TERÜLETI KÉPVISELETE FÓRUMOT HIRDET MÁRCIUS 13-ÁN 14.00 ÓRÁRA A VOKE-BAN. CÉLUNK ZÁHONY ÉS TÉRSÉGE FEJLŐDÉSÉNEK, JÖVŐJÉNEK ELŐMOZDÍTÁSA, MINDEN ÉRDEKELT KOLLÉGA ÉS VEZETŐ BEVONÁSÁVAL GYERTEK, LÁSSATOK, KÉRDEZZETEK!

MEGHÍVOTT VENDÉGEINK:

Dorozsmai Éva humán erőforrás menedzsment vezető MÁV ZRT.

Beleznai Lilla humán igazgató MÁV-START Zrt.

Farkas József vezérigazgató Záhony-Port Zrt.

Vernes András Express-Interfracht Hungaria Kft. ügyvezetője, Rail Cargo Hungaria Zrt.

Háda Imre polgármester Záhony Város

Dr. Seszták Miklós országgyűlési képviselő

Kerekes Miklós Sz-Sz-Bereg Megyei Közgyűlés

Vendégeink a következő e-mail címen feltett kérdéseikre a fórumon válaszolnak majd: vsz.zahony@gmail.com

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48
E-mail: juhasztn@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

KIJÓZANÍTÓ REGGEL

- Halló, rendőrség? Tegnap este bejelentettem, hogy eltűnt az anyósom.
- Igen, uram.
- Nos, arról van szó, ha tettek már valamit az ügyben, akkor álljanak le. Ne keressék.
- Talán megkerült a hölgy?
- Nem, nem, de aludtam egyet a dologra...

GYÁSZ

Két lefátyolozott nő beszélget:

- Mondja, maga is gyászol?
- Nem, én ronda vagyok...

KEMÉNYSÉG

Az öreg bácsika elmegy az orvoshoz, mert nem megy otthon az asszonnyal. A doki ad neki egy kis piros port, hogy ezt keverje ki vízzel, kenje be vele. Másnap a bácsika visszamegy az orvoshoz:

- Doktor úr, ez nem az igazi!
- Akkor próbálja meg ezzel a kis kék porral, keverje ki vízzel, és kenje be vele. Következő nap újra jön a bácsika:
- Hát, már jobb egy kicsit, de még mindig nem az igazi.
- No, bácsikám, adok magának egy kis fehér port, ezt is keverje össze vízzel, és kenje rá. Ha ez sem segít, akkor semmi.

Érkezik a bácsika nagyon örvendezve:

- Húú, doktor úr, ez aztán segített, ez nagyszerű volt!

Mire a doki:

- Ja kérem, a gipsz, az gipsz...

Balogh Attila